

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ
เรื่อง การใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๕ ข้อ ๑๗ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๔๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

เพื่อให้การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และได้คำนึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ จึงได้ทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เสร็จเรียบร้อยแล้วและเป็นไปตามกระบวนการที่กำหนดไว้ทุกประการ

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ จะใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม งบประมาณตามแผนความต้องการของงบลงทุนเพื่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ และงบประมาณเงินอุดหนุนให้แก่หน่วยงานอื่น รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายวีระชาติ จันทรภรณ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ประวัติตำบลหัวเรือ

เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๓๒๗ มีนายนาค เดิมมีภูมิลำเนาอยู่หนองบัวลำภู เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๒๒ ได้พาครอบครัวติดตาม พระวอพระตา ลงมาจนถึงเมืองอุบล ต่อมา เฒ่านาคได้พาครอบครัวออกจากเมืองอุบล เพื่อหาทำเลที่เหมาะสมที่จะประกอบอาชีพจนมาถึงบริเวณที่คิดว่าเหมาะสมเป็นทุ่งกว้างใหญ่ คือทุ่งหนองโน จึงตั้งบ้านอยู่ถัดจากหนองโนมาทางทิศเหนือ และตั้งชื่อหมู่บ้านว่า บ้านตองหมอน ซึ่งมีวัดตั้งอยู่ (ไม่ปรากฏว่าใครสร้าง) ต่อมาได้ชื่อว่า “วัดอุงมุง” หรือดอนอุงมุง ลักษณะของทุ่งหนองโน เป็นที่รวมของแม่น้ำหลายสายไหลมาผ่าน เช่น ร่องน้ำหนองจอก ร่องน้ำหนองยาง ร่องน้ำหนองจักษ์ ร่องน้ำห้วยเม็ก ร่องน้ำห้วยบ่อแรก หน้าฝนน้ำจะท่วมทุ่งนาทำให้การสัญจรไปมามีความลำบากนั้นเฒ่านาคหรือ (เข้าใจว่าเป็นวัดเก่าที่บ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๑) พอสร้างเรือเสร็จยังไม่ได้ใช้งาน ก็เกิดเหตุไฟไหม้ป่าลุกลามมาเรื่อยๆจนไหม้เรือเหลือเพียง หัวเรือ จึงให้เรียกสถานที่นั้นว่า “ดอนหัวเรือ” ต่อมา พ.ศ. ๒๓๓๐ เฒ่านาคจึงย้ายบ้านมาสร้างใหม่ทางเหนือห่างจากบ้านเดิมประมาณ ๘๐๐ เมตรตั้งหลักฐานที่ดอนหัวเรือ (ดอนบักหมี่) เมื่อสร้างเสร็จจึงได้ชื่อว่า “บ้านหัวเรือ” มาตราบเท่าทุกวันนี้

เมื่อตั้งบ้านหัวเรือได้ ๒ - ๓ เดือน ก็มีครอบครัวอื่นได้ยินข่าวว่าบ้านหัวเรือมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร จึงมีครอบครัวพากันย้ายมาสมทบอีก ๘ ครอบครัว คือ ครอบครัวเฒ่านาค เฒ่าสชาวรัตน์ เฒ่าเกาะ เฒ่าสงจางวาง เฒ่าอุงมุงคุล แม่เฒ่าหมาแพง และครอบครัวสาวคู่สาวหนู ซึ่งต่อมาบุตรหลานของบรรพบุรุษเหล่านี้ก็ได้พากันแยกย้ายออกไปตั้งบ้านเรือนใหม่อีก เช่น บ้านค้อ บ้านหนองจอก บ้านสำราญ และหมู่บ้านอื่นๆ อีกในตำบลหัวเรือ

หลังจากนั้นประมาณ ๑๐ ปี มีชาวบ้านกลุ่มหนึ่งแยกกันไปแยกกันไปสร้างบ้านเรือนทางทิศทางเหนือของบ้านหัวเรือ เรียกว่า คุ่มยางเดี่ยว เรียกตามภูมิประเทศอันโดดเด่นเดี่ยวของพื้นที่แถวนี้ปัจจุบันเรียกว่าคุ่มบ้านเหนือ เล่ากันว่า คุ่มยางเดี่ยวสมัยนั้นเต็มไปด้วยหญ้าคา ป่าดง มีเสือใหญ่คอยทำร้ายคนและสัตว์เลี้ยงอยู่เป็นประจำ ดังนั้น การสัญจรไปมาระหว่างคุ่มยางเดี่ยว (บ้านเหนือในปัจจุบัน) กับคุ่มกมโพธิ์ท้ายวัด (บ้านหลุ่มในปัจจุบัน) แทบจะถูกตัดขาดออกจากกันด้วยเหตุนี้บ้านหัวเรือจึงเป็นบ้านขาดเชิง (ครึ่ง) และบ้านหัวเรือได้ตั้งเป็นตำบลเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๗๕ มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด ๑๖ หมู่บ้าน พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แบ่งแยกหมู่บ้านออกไป ๘ หมู่บ้านเพื่อตั้งเป็นตำบลขึ้นหลัก ปัจจุบันตำบลหัวเรือมีหมู่บ้านทั้งหมด ๑๖ หมู่บ้าน

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ มีขนาดพื้นที่ ๓๒.๒๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๐,๑๘๑ ไร่ สภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ โดยมีแหล่งน้ำธรรมชาติจำนวนมาก และยังมีคลองชลประทาน

ขนาดและที่ตั้ง

ตำบลหัวเรือตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอเมืองอุบลราชธานี ระยะทางห่างจากจังหวัดอุบลราชธานี ประมาณ ๑๗ กิโลเมตร มีพื้นที่ติดต่อกับอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ บ้านสำราญ และบ้านหัวเรือทอง หมู่ที่ ๑๖ พื้นที่ติดต่อกับตำบลยางสักกระโพหลุ่ม อำเภอม่วงสามสิบ และพื้นที่ติดต่อกับตำบลแพงใหญ่ อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ บ้านอัน บ้านหนองยาง บ้านทุ่งขามเหนือ หมู่บ้านที่มีพื้นที่ติดต่อกับตำบลไธ้อย อำเภอเมืองอุบลราชธานี ได้แก่ บ้านทุ่งขามเหนือ (บางส่วน) บ้านหนองจักษ์ บ้านทุ่งหนองพอก (บางส่วน) พื้นที่

ติดต่อกับตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี ได้แก่ บ้านทุ่งหนองพอก(บางส่วน) บ้านหนองมุก บ้านหนองเม็ก และมีพื้นที่ติดต่อกับตำบลขี้เหล็ก อำเภอเมืองอุบลราชธานี ได้แก่ บ้านหนองเม็ก(บางส่วน) บ้านค้อ บ้านหนองก่าน บ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๑๑ และบ้านสำราญ(บางส่วน)

ตำบลหัวเรือ มีขนาดพื้นที่ ๓๒.๒๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๐,๑๘๑ ไร่ อาณาเขตติดต่อของตำบลหัวเรือมีดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลยางสักกระโพหลุ่ม และตำบลแพงใหญ่	อำเภอม่วงสามสิบ อำเภอเหล่าเสือโก้ก
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลขามใหญ่	อำเภอเมืองอุบลราชธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลไร่น้อย	อำเภอเมืองอุบลราชธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลขี้เหล็ก	อำเภอเมืองอุบลราชธานี

ตำบลหัวเรือ แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๖ หมู่บ้าน จำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๒,๙๘๖ ครัวเรือน มีประชากรจำนวน ๙,๒๒๐ คน โดยมีนายคำหมูน กุลบุตร เป็นกำนันคนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิอากาศแผนที่ตั้งและอาณาเขตตำบลหัวเรือ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศของตำบลหัวเรือ มีลักษณะภูมิอากาศแบบร้อนชื้น สามารถแบ่งได้ ๓ ฤดู มีรายละเอียดดังนี้

๑. ฤดูฝน อยู่ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงตุลาคม
๒. ฤดูแล้ง อยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์
๓. ฤดูร้อน อยู่ในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ มีเขตการปกครอง ทั้งหมดจำนวน ๑๖ หมู่บ้าน ดังตารางต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	บ้าน
๑	นายทองดี สายแวง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑	บ้านหัวเรือ
๒	นายไพฑูรย์ สมบูรณ์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๒	บ้านหนองมุก
๓	นายธีระวัฒน์ หอมหวล	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๓	บ้านหัวเรือ
๔	นายถนอม เบ้าเงิน	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๔	บ้านหนองจอก
๕	นายคำหมูน กุลบุตร	กำนันตำบลหัวเรือ	บ้านหนองยาง
๖	นายสมปอง ศรีจันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๖	บ้านหนองเม็ก
๗	นายมีชัย สายแวง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๗	บ้านสำราญ
๘	นางรุ่งศรี รังทอง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๘	บ้านหนองจ้านัก
๙	นายสายันต์ สายแวง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๙	บ้านค้อ
๑๐	นายศักดิ์ ศิริพัฒน์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๐	บ้านอัน
๑๑	นางจตุรพร มหาพลชนะ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๑	บ้านหัวเรือ
๑๒	นายชาติรี สายนระรา	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๒	บ้านหนองก่าน
๑๓	นายณรงค์ จันชนะ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๓	บ้านทุ่งหนองพอก
๑๔	นายประสิทธิ์ ผิวทอง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๔	บ้านหนองจิก
๑๕	นายวิชัย จินวงศ์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๕	บ้านทุ่งขามเหนือ
๑๖	นายชาติรี เนืองาม	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๖	บ้านหัวเรือทอง

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ ได้มีการเลือกตั้งท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ เมื่อวันที่ ๑๓ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นในคราวเดียวกัน แบ่งตามเขตการเลือกตั้ง จำนวน ๑๖ เขตการเลือกตั้ง

โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ มีโครงสร้างการบริหารงานดังนี้

ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ๑ คน รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล ๒ คนและเลขานุการนายกองค้การบริหารส่วนตำบล ๑ คน รายละเอียดดังนี้

นายวีระชาติ จันทรภรณ์	ตำแหน่ง	นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ
นายสมร สายเคน	ตำแหน่ง	รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ
นางบังอร คำพันธ์	ตำแหน่ง	รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ
นายสมหมาย สายแวง	ตำแหน่ง	เลขานุการนายกองค้การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ

ฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓๒ คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกสมาชิกสภาฯ เป็นประธานสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน รองประธานสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน และเลขานุการสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน รายละเอียดดังนี้

นายจันทบาล สีงาม	ตำแหน่ง	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ
นางดอกไม้ กสิภูมิ	ตำแหน่ง	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ
จำสืบเอกสุชาติ วรรณภูษา	ตำแหน่ง	เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ

รายชื่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ จำนวน ๓๒ คน

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
๑	นางดอกไม้ กสิภูมิ	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑	
๒	นายวิลัย วิลัยคำ	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑	
๓	นายจันทบาล สีงาม	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๒	
๔	นายจันทา สายเปาะ	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๒	
๕	นายชาลี จอมหงษ์	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๓	
๖	นายปริญญา สายแวง	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๓	
๗	นายสุริยัน เพิ่มพูล	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๔	
๘	นายศักดิ์ศรี สายนรา	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๔	
๙	นายจิตติศักดิ์ วันดี	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๕	
๑๐	นายบุญสุข จอมหงษ์	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๕	
๑๑	นายจำลอง ธรรมสัตย์	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๖	
๑๒	นายเจริญ อุลัยศรี	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๖	
๑๓	นายบุญมา อยู่สุข	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๗	
๑๔	นายทวี สุขบุญ	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๗	
๑๕	นายบุญศรี ผิวทอง	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๘	
๑๖	นายทวี สิทธิจินดา	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๘	
๑๗	นางสาวประมวล จอมหงษ์	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๙	
๑๘	นายสุวิตร์ จันทร์มะณี	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๙	
๑๙	นายบัณฑิต สายงาม	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๐	
๒๐	นายสอน จารุกมูล	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๐	

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
๒๑	นางมณฑาทอง จิตรสิงห์	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๑	
๒๒	นายประภักดิ์ ยืดยาว	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๑	
๒๓	นายสมคิด นามวงศ์	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๒	
๒๔	นายสมพงษ์ หอมหวล	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๒	
๒๕	นางยุพิน สายสุพรรณ	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๓	
๒๖	นายวิเชียร สายแวง	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๓	
๒๗	นายบัวผัน จิตต์สิงห์	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๔	
๒๘	นายสุรสิทธิ์ จอมหงษ์	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๔	
๒๙	นายปรีชา คำพันธ์	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๕	
๓๐	นายมณี รุ่งเรือง	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๕	
๓๑	นายพิมล สายแวง	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๖	
๓๒	นางสาวฉวีวรรณ พิมพ์หล่อ	สมาชิกสภา อบต.หัวเรือ หมู่ ๑๖	

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ตารางแสดงจำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านหัวเรือ	๓๒๔	๓๖๘	๖๙๒	๒๔๘
๒	บ้านหนองมุก	๓๓๘	๓๖๗	๗๐๕	๒๐๓
๓	บ้านหัวเรือ	๒๓๐	๒๙๑	๕๒๑	๒๓๖
๔	บ้านหนองจอก	๒๙๑	๓๑๒	๖๐๓	๑๗๘
๕	บ้านหนองยาง	๔๑๓	๔๐๒	๘๑๕	๒๔๕
๖	บ้านหนองเม็ก	๓๑๘	๓๓๓	๖๕๑	๑๗๗
๗	บ้านสำราญ	๔๐๔	๔๐๗	๘๑๑	๒๐๗
๘	บ้านหนองจ้านัก	๒๓๕	๒๑๙	๔๕๔	๑๔๒
๙	บ้านค้อ	๒๐๐	๒๑๕	๔๑๕	๑๘๒
๑๐	บ้านอ้น	๒๑๑	๒๐๕	๔๑๖	๑๑๘
๑๑	บ้านหัวเรือ	๓๖๐	๓๔๗	๗๐๗	๒๕๔
๑๒	บ้านหนองก่าน	๓๐๕	๓๑๔	๖๑๙	๒๙๙
๑๓	บ้านทุ่งหนองพอก	๒๖๑	๒๖๐	๕๒๑	๑๔๙
๑๔	บ้านหนองจิก	๒๐๕	๑๗๖	๓๘๑	๑๐๕
๑๕	บ้านทุ่งขามเหนือ	๒๕๓	๒๔๔	๔๙๗	๑๒๗
๑๖	บ้านหัวเรือทอง	๒๑๘	๑๙๔	๔๑๒	๑๑๖
รวม	๑๖ หมู่บ้าน	๔,๕๑๗	๔,๖๓๐	๙,๑๔๗	๒,๘๓๓

ที่มา : สำนักงานทะเบียนอำเภอเมืองอุบลราชธานี ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ ได้จัดทำข้อมูลประชากรแบ่งตามช่วงอายุทั้งหมด ๘ ช่วงอายุ รายละเอียด
ดังนี้

ตารางแสดงจำนวนประชากรแบ่งตามช่วงอายุ

ลำดับที่	ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
๑	๐ - ๓ ปี	๑๗๓	๑๗๕	๓๔๘
๒	๔ - ๙ ปี	๓๐๓	๒๗๒	๕๗๕
๓	๑๐ - ๑๙ ปี	๕๔๒	๔๘๙	๑,๐๓๑
๔	๒๐ - ๒๙ ปี	๖๙๓	๖๔๐	๑,๓๓๓
๕	๓๐ - ๓๙ ปี	๖๘๕	๖๘๙	๑,๓๗๔
๖	๔๐ - ๔๙ ปี	๗๗๖	๘๐๗	๑,๕๘๓
๗	๕๐ - ๕๙ ปี	๖๙๔	๗๕๔	๑,๔๔๘
๘	๖๐ ปีขึ้นไป	๖๙๓	๘๒๕	๑,๕๑๘
รวม		๔,๕๕๙	๔,๖๕๑	๙,๒๑๐

ที่มา : สำนักงานทะเบียนอำเภอเมืองอุบลราชธานี ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๒

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ ด้านการศึกษา

การศึกษาของประชากรในตำบลหัวเรือส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับ (ระดับชั้นประถมศึกษา) และอนาคตแนวโน้มทางการศึกษาของประชากรตำบลหัวเรือจะมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ประชากรมีการศึกษามากขึ้น เนื่องจากประชาชนมีการตื่นตัวและความสำคัญในด้านการศึกษาและการให้บริการด้านการศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย(กศน.ตำบลหัวเรือ)ส่งผลให้ประชากรของตำบลหัวเรือมีระดับการศึกษามากขึ้น

ตำบลหัวเรือมีสถานศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาในระบบ จำนวน ๕ แห่ง ระดับมัธยม จำนวน ๑ แห่งและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ การสาธารณสุข

การดำเนินงานด้านสาธารณสุข ประชาชนในตำบลหัวเรือใช้บริการด้านสาธารณสุขจากศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลหัวเรือ สถานประกอบการเอกชนและโรงพยาบาลของรัฐ ตำบลหัวเรือมีสถานบริการด้านสาธารณสุขของรัฐ ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหัวเรือ สถานพยาบาลเอกชน ๓ แห่ง

๔.๓ การสังคมสงเคราะห์

ตารางแสดงสถิติผู้รับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	จำนวนผู้รับเบี้ยยังชีพผู้พิการ	จำนวนผู้รับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์
๑	บ้านหัวเรือ	๑๓๙	๔๕	๑
๒	บ้านหนองมุก	๑๓๒	๓๐	๑
๓	บ้านหัวเรือ	๙๑	๒๐	-
๔	บ้านหนองจอก	๑๐๓	๓๗	-

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนผู้รับเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ	จำนวนผู้รับเบี้ยยังชีพ ผู้พิการ	จำนวนผู้รับเบี้ยยังชีพ ผู้ป่วยเอดส์
๕	บ้านหนองยาง	๑๓๘	๓๓	-
๖	บ้านหนองเม็ก	๙๐	๓๓	-
๗	บ้านสำราญ	๑๓๔	๔๙	๓
๘	บ้านหนองจักษ์	๕๐	๑๗	-
๙	บ้านค้อ	๖๒	๑๖	-
๑๐	บ้านอ้น	๖๑	๑๘	-
๑๑	บ้านหัวเรือ	๑๑๔	๓๘	-
๑๒	บ้านหนองก่าน	๘๘	๒๘	-
๑๓	บ้านทุ่งหนองพอก	๖๕	๑๔	-
๑๔	บ้านหนองจิก	๖๘	๒๐	๒
๑๕	บ้านทุ่งขามเหนือ	๖๐	๓๒	-
๑๖	บ้านหัวเรือทอง	๖๕	๑๙	๑
รวม	๑๖ หมู่บ้าน	๑,๔๖๐	๔๔๙	๘

ที่มา: กองสวัสดิการสังคม อบต.หัวเรือ ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

สภาพการคมนาคมภายในตำบลหัวเรือโดยทั่วไปสะดวกมีถนนลาดยาง ๓ สายผ่านหมู่ที่ ๑,๒,๓,๔,๕,๖,๗,๘, ๙,๑๑ และหมู่ที่ ๑๒ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน และเส้นทางการคมนาคมตามซอยต่างๆของหมู่บ้าน ในตำบลหัวเรือเป็นถนนคอนกรีตและถนนลูกรังตามศักยภาพและความพร้อมด้านงบประมาณในแต่ละปี

การเดินทางจากอำเภอเมืองอุบลราชธานีมาตำบลหัวเรือ สามารถใช้เส้นทางการคมนาคมทางบกได้อย่าง สะดวกสบายและมีรถโดยสารประจำทางให้บริการ ได้แก่ รถโดยสารประจำทางสายม่วงสามสิบ - อุบลฯ สายยางสัก กระจโพหลุ่ม - อุบลฯ และรถโดยสารประจำทางของบริษัทต่างๆ ที่ผ่านเส้นทางถนนชยางกูร

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลหัวเรือได้ใช้บริการไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอุบลราชธานี ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ในครัวเรือนจำนวน ๒,๘๓๓ ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

ตำบลหัวเรือมีการให้บริการระบบประปาเพื่อการอุปโภคและบริโภคประจำหมู่บ้าน จำนวน ๑๘ แห่ง โดยมี แหล่งน้ำดิบจากน้ำบ่อบาดาล จำนวน ๑๗ แห่งและมีแหล่งน้ำดิบจากน้ำใต้ดิน จำนวน ๑ แห่ง

๕.๔ การไปรษณีย์

ตำบลหัวเรือมีไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง ให้บริการ รับ - ส่งจดหมาย ส่งพัสดุและรับส่งธนาคัติ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านหัวเรือ ตำบลหัวเรือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ในตำบลหัวเรือประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีพื้นที่การเกษตร ๑๗,๔๗๙ ไร่ รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย รับจ้างทั่วไป และรับราชการ พื้นที่ถือครองการเกษตรทั้งหมด ๑๗,๔๗๙ ไร่

๑. พืชที่นา ๑๔,๑๖๔ ไร่
๒. พื้นที่สวน ๒,๘๒๖ ไร่
๓. อื่นๆ ๔๘๙ ไร่

สภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ

ข้าว

๑. ข้าวเจ้านาปี พันธุ์ที่นิยมปลูก ขาวดอกมะลิ ๑๐๕ ร้อยละ ๖๐
๒. ข้าวเหนียนาปี พันธุ์ที่นิยมปลูก กข.๖ ร้อยละ ๓๕
๓. ข้าวอื่นๆ พันธุ์ที่นิยมปลูก กข. ๑๕ ร้อยละ ๕

พืชผัก

๑. พริก พันธุ์ที่นิยมปลูก พริกหัวเรือ ,จินดา
๒. ข้าวโพดฝักสด ข้าวโพดข้าวเหนียว พันธุ์ที่นิยมปลูก ข้าวโพดหวาน
๓. ถั่วฝักยาว พันธุ์ที่นิยมปลูก ถั่วฝักยาวตราครุฑแดง

ไม้ผล

๑. มะม่วง พันธุ์ที่นิยมปลูก เขียวเสวย ,มะม่วงแก้ว
๒. มะนาว พันธุ์ที่นิยมปลูก มะนาวแป้น

สภาพการเพาะปลูกพืชโดยทั่วไป

๑. การเพาะปลูกพืชในฤดูฝน การปลูกข้าวนาปีโดยอาศัยน้ำฝนจำนวน ๑๔,๑๖๔ ไร่
๒. การปลูกพืชฤดูแล้ง เนื่องจากตำบลหัวเรือไม่อยู่ในเขตชลประทาน เกษตรกรส่วนมากจะปลูกพืชสวนครัวเช่น หอม กระเทียม พริก มะเขือ ถั่วฝักยาว เนื้อที่ประมาณ ๒,๒๙๓ ไร่

สถานการณ์ข้าว

ตำบลหัวเรือส่วนใหญ่ปลูกข้าวนาปี จะปลูกข้าวเจ้า ๗๕% ข้าวเหนียว ๒๕ %

-ระยะปักดำ โดยเฉลี่ย ๒๕ x ๒๕ ซม.

-การใส่ปุ๋ยเกษตรกรส่วนมากใช้ปุ๋ยเพื่อเพิ่มผลผลิต โดยใช้ปุ๋ยเกรด ๑๖ - ๑๖ - ๘, ๑๖ - ๑๖ - ๑๖, ๑๕ - ๑๕ - ๑๕ และมีการใช้ปุ๋ยยูเรีย ๔๖ - ๐ - ๐ และแอมโมเนีย ซัลเฟต ๒๑ - ๐ - ๐ ,อัตราใส่ขึ้นอยู่กับฐานะของเกษตรกรและจะใส่ประมาณ ๑๐ - ๑๕ กิโลกรัม / ไร่

-การป้องกันกำจัดศัตรูพืช เกษตรกรจะช่วยเหลือตนเองเมื่อศัตรูพืชระบาด ศัตรูที่พบ คือ โรคไหม้, เพลี้ยไฟ, หนอนกอ, หนอนกระทู้กล้า, ตัวงูหลาบ แต่ถ้าเกษตรกรรายใดมีศัตรูระบาดมาก จะมาขอคำแนะนำจากทางราชการและรับการสนับสนุนต่อไป

-ยาเคมี เกษตรกรนิยมใช้ยาป้องกันกำจัดเชื้อราฟูราดา และสารเคมีกำจัดปูนาตลอกจนยาปราบ

ศัตรูพืช

-การเก็บเกี่ยว เกษตรกรส่วนใหญ่จะเก็บเกี่ยวระหว่างเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคมของทุกปี

-ผลผลิตที่ได้ ๔๐๐ กก./ไร่

-การตลาด เกษตรกรส่วนใหญ่จะปลูกข้าวเจ้าเพื่อการจำหน่ายส่วนข้าวเหนียวจะเก็บไว้บริโภค ตลาดจำหน่ายข้าวคือ สหกรณ์การเกษตรและการตลาดเพื่อลูกค้า ธกส. โรงสีข้าวเอกชนและพ่อค้าต่างถิ่นมารับซื้อตามหมู่บ้าน

สถานการณ์การปลูกพริก

ตำบลหัวเรือมีพื้นที่ปลูกพริกจำนวน ๒,๒๐๐ ไร่ พันธุ์ที่นิยมปลูกคือ พริกหัวเรือ พริกจินดา สำหรับฤดูการปลูกอยู่ในช่วงเดือนตุลาคม – ธันวาคม

-การป้องกัน / กำจัดศัตรูปลูก เกษตรกรส่วนใหญ่จะใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดศัตรูพริกโรคโคนเน่า ใบหงิก ไร และโรคกุ้งแห้ง

-ปุ๋ยที่ใช้ คือ ปุ๋ยอินทรีย์ (มูลไก่) ปุ๋ยเคมีสูตร ๑๕ - ๑๕ - ๑๕

-การเก็บเกี่ยว เกษตรกรจะเก็บเกี่ยวพริกสดจำหน่าย ถ้าช่วงไหนพริกราคาต่ำจึงเก็บไว้ตากทำพริกแห้ง

-ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๐๐ กก./ไร่

-ตลาดจำหน่าย มีพ่อค้ารับซื้อที่หมู่บ้าน

๖.๒ การประมง

การเลี้ยงปลาไว้ในบ่อจำนวน ๑๖๙ บ่อ เป็นปลากินพืชโดยให้อาหารเสริมบ้างเป็นครั้งคราว และมีการเลี้ยงปลาในนาข้าวกันถึง ๖๐%

๖.๓ การปศุสัตว์

เลี้ยงโค จำนวน ๓,๐๗๕ ตัว จำนวน ๘๖๙ ครัวเรือ กระบือ จำนวน ๔๓๖ ตัว จำนวน ๓๘๙ ครัวเรือ สุนัข จำนวน ๗๔๒ ตัว จำนวน ๘๕ ครัวเรือ เป็ดและไก่ จำนวน ๒๑,๕๔๐ ตัว จำนวน ๖๗๙ ครัวเรือ

๖.๔ การบริการ

ลำดับ	ประเภท	จำนวน
๑	สถานีบริการน้ำมัน , บัมหลอด	แห่ง
๒	ร้านค้าเบ็ดเตล็ด	แห่ง
๓	ร้านรับซ่อมยานยนต์	แห่ง
๔	โรงสีข้าวขนาดเล็ก	แห่ง
๕	ร้านเสริมสวย	แห่ง
๖	ฟาร์มไก่	๑ แห่ง
๗	ร้านอาหาร	๑ แห่ง
๘	ตลาด	๒ แห่ง
๙	โรงงานกระดาษ	๑ แห่ง
๑๐	โรงแก๊ส	๑ แห่ง
๑๑	ร้านขายรถ	แห่ง
๑๒	ร้านค้าชุมชน/ศูนย์สาธิตการตลาด	๑ แห่ง
๑๓	ที่พักสายตรวจ/ป้อมตำรวจ	๑ แห่ง

ที่มา : กองคลัง อบต.หัวเรือ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๖.๕ แรงงาน

ประชากรตำบลหัวเรือจะการอพยพแรงงานเพื่อไปทำงานต่างถิ่น ในช่วงหลังจากฤดูการทำนา คือ เดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนทั้งหมดของตำบลตำบลหัวเรือส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ โดยมีสถาบันและองค์กรทางศาสนา
ได้แก่

๑. วัด จำนวน ๑๓ แห่ง

- วัดหัวเรือ	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๑
- วัดหนองมุก	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๒
- วัดหนองยาง	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๕
- วัดหนองเม็ก	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๖
- วัดทุ่งเศรษฐี	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๖
- วัดสำราญ	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๗
- วัดหนองจำนั๊ก	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๘
- วัดบ้านอ้น	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๑๐
- วัดทุ่งหนองพอก	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๑๓
- วัดหนองจิก	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๑๔
- วัดป่าโพธิภาวนาวัน	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๑๔
- วัดทุ่งขามเหนือ	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๑๕

๒. สำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง (ยังไม่ได้รับประกาศจัดตั้งเป็นวัด)

- สำนักสงฆ์ป่าศรีหัวเรือทอง	สถานที่ตั้ง	หมู่ที่ ๑๖
-----------------------------	-------------	------------

๗.๒ ประเพณี ภาษาล้าน

ตำบลหัวเรือมีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น คือ วัฒนธรรมด้านภาษา ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลหัวเรือ ใช้ภาษาไทยอีสาน(ภาษาลาว)ในการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้ยังมีความเชื่อที่ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ และความเชื่อที่ได้สั่งสมจากประสบการณ์ของตนเองจนกลายมาเป็นความเชื่อที่ยึดปฏิบัติในการดำรงชีวิต เช่น ความเชื่อเรื่องภูตผีปีศาจ เรื่องไสยศาสตร์ โขลกกลางของขลังและความเชื่อในการทำมาหากิน เป็นต้น

ตารางสรุปประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญในท้องถิ่น

ลำดับ	เดือน	บุญประเพณีที่จัดขึ้นในแต่ละเดือน	ลักษณะของกิจกรรมและความสำคัญของแต่ละประเพณี
๑	เดือนสี่	บุญพระเวสสันดรหรือบุญมหาชาติประจำปี	- กล่าวถึงองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เสวยชาติเป็นเวสสันดรชาดกในชาติสุดท้ายก่อนเกิดเป็นพระพุทธเจ้า ชาวบ้านร่วมกันฟังพระธรรมเทศนา ซึ่งมี ๑๓ กัณฑ์ มีพระคาถา ๑,๐๐๐ พระคาถาและต้องเทศน์ให้เสร็จภายในวันเดียว
๒	เดือนห้า	บุญประเพณีสงกรานต์	- เป็นวันกตัญญู เมื่อถึงวันที่ ๑๓ เมษายนของทุกปี ในช่วงเช้าชาวบ้านจะร่วมกันทำบุญตักบาตรที่วัดและร่วมกันสรงน้ำพระพุทธรูป สรงน้ำพระสงฆ์และรดน้ำขอ

ลำดับ	เดือน	บุญประเพณีที่จัดขึ้นในแต่ละเดือน	พรผู้สูงอายุในหมู่บ้าน ลักษณะของกิจกรรมและความสำคัญของแต่ละประเพณี
๓	เดือนหก	บุญบั้งไฟ	- ประชาชน ภาครัฐและภาคเอกชนในตำบลหัวเรือ ร่วมกันจัดงานประเพณีบุญบั้งไฟขึ้นอย่างยิ่งใหญ่เพื่อให้เป็นงานการท่องเที่ยวของตำบล ในงานมีการจัดกิจกรรมมากมาย อาทิ การแข่งขันพ็อนรำ การประกวดบั้งไฟสวยงาม การแข่งขันเส็งกลองใหญ่เป็นต้น ในวันรุ่งขึ้นจะมีการแข่งขันจุดบั้งไฟขึ้นสูง
๔	เดือนแปด	บุญเข้าพรรษาและวันอาสาฬหบูชา	- สืบเนื่องมาจากสมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้าทรงจำกััดพระภิกษุจำพรรษาเฉพาะในเขตวัดเท่านั้น ไม่ให้ธุดงค์ไปพักค้างคืนนอกเขต เป็นเวลา ๓ เดือน และในวันอาสาฬหบูชา ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา คือ ไตรสรณะครบสามองค์ ซึ่งชาวบ้านจะร่วมกันเวียนเทียนที่วัดใน ตอนเย็น - กิจกรรมสำคัญในเทศกาลเข้าพรรษา ตำบลหัวเรือ จัดให้แต่ละหมู่บ้านมีการแข่งขันการ ขั้บร้องสรภัญญะเพื่ออนุรักษ์ประเพณีและ วัฒนธรรมที่ดีงามให้สืบไป
๕	เดือนเก้า	บุญข้าวประดับดิน	- คนโบราณเรียกกันอีกอย่างหนึ่งว่า เดือนดับหรือสิ้นเดือน ชาวบ้านได้จัดเตรียมข้าวปลา อาหารเพื่อไปทำบุญตักบาตรและอุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับ และได้จัดอาหารคาวหวานทุกอย่างลงในใบตองที่เย็บติดกันสองห่อ เรียกว่าห่อข้าวน้อย พอถึงเวลาประมาณ ๐๔.๐๐ น. พระสงฆ์จะตีกลองสัญญาณโบราณ เรียกว่า ตีกลองศึก ชาวบ้านพากันนำห่อข้าวน้อยไปแจกจ่ายห้อยไว้ตามกิ่งไม้ และกำแพงวัด
๖	เดือนสิบ	บุญข้าวสาก	- เมื่อถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ชาวบ้านได้จัดข้าวปลาอาหารพร้อมคาวหวานลงในตองกล้วยที่เย็บติดกันสองห่อ และนำไปอุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษที่อยู่ตามหัวไร่ ปลายนาเพื่อจัดเลี้ยงผีตาแฮก
๗	เดือนสิบเอ็ด	บุญออกพรรษาและประเพณีปราสาทผึ้ง	- พระสงฆ์เดินธุดงค์วิปัสสนาไปตามสถานที่ต่างๆ ได้โดยไม่เป็นอาบัติ - ประเพณีปราสาทผึ้งนิยมทำกันหลังจากเทศกาลออกพรรษา เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับและเชื่อกันว่าถ้าทำในช่วงหลังเทศกาลออกพรรษาจะได้บุญกุศลมาก

ลำดับ	เดือน	บุญประเพณีที่จัดขึ้นในแต่ละเดือน	ลักษณะของกิจกรรมและความสำคัญของแต่ละประเพณี
๘	เดือนสิบสอง	บุญกฐิน	- การทำบุญกฐินเริ่มทำกันตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ - ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ การทำบุญกฐินถือว่าได้บุญกุศลมาก

๗.๓ ภูมิปัญญาชาวบ้าน

ภูมิปัญญาชาวบ้านของตำบลหัวเรือส่วนใหญ่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ ทำให้เกิดองค์ความรู้ในชุมชน และได้สืบทอดความรู้นั้นไปสู่ชนรุ่นหลัง

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

ตำบลหัวเรือ มีลักษณะเป็นพื้นที่ราบ มีลำห้วยไหลผ่านหลายสาย ราษฎรในตำบลสามารถใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตร การปศุสัตว์ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำและเป็นแหล่งอาหารของราษฎรในตำบล หัวเรือ ตำบลหัวเรือมีลำห้วยไหลผ่าน จำนวน ๕ สาย ได้แก่

๑. ลำห้วยบ่อแก ไหลผ่านบ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๑ , บ้านค้อ หมู่ที่ ๙ ,และบ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๑
๒. ลำห้วยพิมาน ไหลผ่านบ้านหนองมุก หมู่ที่ ๒ และบ้านหนองเม็ก หมู่ที่ ๖ เป็นลำห้วยกั้นอาณาเขตระหว่างตำบลหัวเรือกับตำบลขามใหญ่
๓. ลำห้วยวังยาง ไหลผ่านบ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๑ , บ้านค้อ หมู่ที่ ๙ และบ้านหนองเม็ก หมู่ที่ ๖ เป็นลำห้วยกั้นอาณาเขตระหว่างตำบลหัวเรือกับตำบลชีเหล็ก
๔. ลำห้วยบัวบัว ไหลผ่านบ้านหนองจักษ์ หมู่ที่ ๘, บ้านทุ่งขามเหนือ หมู่ที่ ๑๕ บ้านหนองยาง หมู่ที่ ๕ , บ้านหนองจอก หมู่ที่ ๔ และบ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๑
๕. ลำห้วยวังโฮ ไหลผ่านบ้านสำราญ หมู่ที่ ๗, บ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๓, บ้านอัน หมู่ที่ ๑๐ และบ้านทุ่งขามเหนือ หมู่ที่ ๑๕ เป็นลำห้วยกั้นอาณาเขตระหว่างตำบลหัวเรือกับตำบลยางสักกะโพหลุ่ม อำเภอม่วงสามสิบ และกั้นระหว่างตำบลหัวเรือกับตำบลแพงใหญ่ กิ่งอำเภอเหล่าเสือโก้ก

นอกจากนี้ ตำบลหัวเรือยังมีแหล่งน้ำสาธารณะซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่ชาวบ้านใช้ประโยชน์ร่วมกันในหมู่บ้าน จำนวน ๑๔ แห่ง ได้แก่

ลำดับที่	ชื่อแหล่งน้ำ	สถานที่ตั้ง
๑	หนองแบง	บ้านหนองมุก หมู่ที่ ๒
๒	หนองอีหล่อน	บ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๓
๓	หนองไผ่	บ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๓
๔	หนองไฮ	บ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๓
๕	หนองหัวลิง	บ้านหัวเรือ หมู่ที่ ๑๖
๖	หนองมันปลา	บ้านหนองจอก หมู่ที่ ๔
๗	หนองจอก	บ้านหนองจอก หมู่ที่ ๔
๘	หนองเม็ก	บ้านหนองเม็ก หมู่ที่ ๖
๙	ชลประทานหนองช้างใหญ่	บ้านสำราญ หมู่ที่ ๗
๑๐	หนองจักษ์	บ้านหนองจักษ์ หมู่ที่ ๘
๑๑	หนองไฮ	บ้านหนองก่าน หมู่ที่ ๑๒
๑๒	หนองแสง	บ้านหนองก่าน หมู่ที่ ๑๒

ลำดับที่	ชื่อแหล่งน้ำ	สถานที่ตั้ง
๑๓	หนองจิก	บ้านหนองจิก หมู่ที่ ๑๔
๑๔	หนองแคน	บ้านทุ่งขามเหนือ หมู่ที่ ๑๕

- บ่อบาดาลเพื่อการเกษตร จำนวน ๔๒๓ บ่อ

- บ่อดอกเพื่อการเกษตร จำนวน ๑,๗๙๓ บ่อ

๘.๑ ทรัพยากรดินและการใช้ดิน

ทรัพยากรดินในตำบลหัวเรือ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย มีการระบายค่อนข้างดีมีความอุดมสมบูรณ์สูงเหมาะแก่การทำเกษตร

การใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลหัวเรือมีพื้นที่ทั้งหมด ๓๒.๒๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๐,๑๘๑ ไร่ มีสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินดังนี้

๑. ที่ป่าไม้ ๗๙๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔
๒. พื้นที่ถือครองทางการเกษตร ๑๖,๙๙๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๔
๓. พื้นที่อาศัยและการพาณิชยกรรม ๑,๗๗๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘
๔. พื้นที่ตั้งหน่วยงานของรัฐและสถานที่ศึกษาในตำบลหัวเรือ ๖๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

**“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”**

หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๑.๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๑.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตือรือร้นการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย ความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๑.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๑.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๑.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๑.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวง และในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามหัวเวลาดังกล่าว นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนามีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะมีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๑. สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติสู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒. ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๓. กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการ จัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโขงเจียม มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนโขงเจียม จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑** การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒** การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓** การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔** การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕** การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖** การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗** การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘** การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙** การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐** ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๑. กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นและยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๒. การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. เป้าหมาย

๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๔. แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๔.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๔.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิต มีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้

ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๔.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๔.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๔.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการค้าเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วย

ระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนผู้สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๔.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๔.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๔.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๔.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณสุข (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณสุขที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๔.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย

โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๔.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๔.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ

มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๔.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย

(๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ

(๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๔.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร

โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๔.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค

การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง

เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปฐมภูมิ สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ

รวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดน โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๔.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๔.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๔.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคัลเจอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๔.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริการ เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๔.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๔.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๔.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๔.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง ตรวจสอบข้อมูลของภาครัฐและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๔.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐ ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๔.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมากและเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค /แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัด ทั้ง ๔ ภูมิภาค ขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโขงเจียมนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลโขงเจียมมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึดคน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคการพัฒนาและหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสามัคคีและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้น จึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบรถราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ครอบรู้ เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๒. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศน์เพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการผลิตให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓. โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

วิสัยทัศน์

**“อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า
การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”**

เป้าประสงค์รวม

- (๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เพื่อเพิ่มมูลค่า
- (๒) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
- (๓) พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน
- (๔) ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
- (๕) เพิ่มทักษะและความรู้ให้ประชาชน
- (๖) ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์
- (๗) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- (๑) เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- (๒) มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย ๕ ปี รวมร้อยละ ๒๓
- (๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
- (๔) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป้าหมาย ร้อยละ ๘๐ ต่อปี
- (๕) ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖๐ ต่อปี
- (๖) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑ ต่อปี
- (๗) ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟู ป้องกันและมีสภาพคงอยู่ อย่างยั่งยืน เป้าหมาย ร้อยละ ๐.๒๐ ต่อปี
- (๘) ร้อยละของจำนวนเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงลดลง เป้าหมาย ร้อยละ ๐ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ๔ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

(๑) วัตถุประสงค์

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การส่งเสริมความมั่นคง

(๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

(๒.๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

แผนงาน

๑. การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป แปรสภาพ และมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
๒. สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจที่ค้าปลีกตัวสู่สากล
๓. การขยายตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนแปลงฟาร์มและพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลินิทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๕ ปี ๑,๐๐๐,๐๐๐ ไร่
๒. ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป แปรสภาพของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๘๐
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๐
๔. ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ ๖๐ ต่อปี
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๒๓
๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม ๕ ปี ร้อยละ ๒๓

(๒.๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

แผนงาน

๑. ส่งเสริมด้านความยุติธรรม
๒. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
๓. พัฒนาระบบบริการสุขภาพ
๔. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย
๕. ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนได้รับการและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ต่อปี
๒. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ และได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘ ต่อปี
๓. อัตราการฆ่าตัวตายลดลง
๔. ผู้พยายามฆ่าตัวตายไม่กลับมาทำร้ายตัวเองซ้ำภายใน ๑ ปี

๕. ร้อยละของเด็กอายุ ๐-๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย ค่าเป้าหมายร้อยละ ๘๕ ต่อปี
๖. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการสามารถรับรู้และเข้าใจในศักยภาพของตนเองและสามารถตั้งเป้าหมายในชีวิตของตนเองได้
๗. เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐(โดยกานวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.๑ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔)
๘. เยาวชนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

(๒.๓) ประเด็นการพัฒนาค่าที่ ๒ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงาน

๑. พัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว
๒. การพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนกลุ่มจังหวัด
๓. การจัดการขยะพื้นที่
๔. การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๒๕ ต่อปี
๒. สัดส่วนเกษตรกรที่ทำการเกษตรบริเวณที่พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพิ่มขึ้นเป้าหมายร้อยละ๐.๒๐ ต่อปี
๓. ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจและไม้มีค่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว เป้าหมายร้อยละ ๐.๒๐/ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ต่อปี
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑ ต่อปี
๕. ร้อยละของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป้าหมายร้อยละ ๒๕ ต่อปี

(๒.๔) ประเด็นการพัฒนาค่าที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

แผนงาน

๑. สังคมมีความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. ความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย
๓. สังคมปลอดภัยาสพัตติ
๔. แรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดนได้รับการบริหารจัดการที่เป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนคดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง ร้อยละ ๕
๒. จำนวนเหตุการณ์ (สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม) ที่อาจส่งผลต่อความสัมพันธ์เพื่อนบ้าน จำนวน ๐ ครั้งหรือไม่เกิดขึ้นเลยต่อปี
๓. จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยาสพัตติเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๕ ชุมชน ภายในปี ๒๕๖๕
๔. ระดับความสำเร็จในการจัดประชุมหารือเสริมสร้างความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างราชอาณาจักรไทย-สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว-ราชอาณาจักรกัมพูชาจำนวน ๓ ครั้ง

แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
กลยุทธ์

๑. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๒. แปรรูปและแปรสภาพสินค้าเกษตร และสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม
๓. ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์
๔. การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์
๖. การสร้างกลไก และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน กับประเทศเพื่อนบ้าน
๗. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย
๘. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
๙. บูรณาการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม
๑๐. พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม
กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
๒. การพัฒนายกระดับคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี
๓. การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ
๔. การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งน้ำ ฟื้นฟู ปกป้องต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย
๒. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในแผนที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
๔. ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง
กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่
๒. กระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการสอดส่องดูแลความเรียบร้อยตามพื้นที่ชายแดน
๓. บูรณาการป้องกันปราบปราม และบำบัดปัญหาเสพติดในพื้นที่
๔. เพื่อประสิทธิภาพในการการแก้ไขปัญหาระหว่างต่างด้าวเชิงบูรณาการ

แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

วิสัยทัศน์จังหวัดอุบลราชธานี

“เมืองน่าอยู่ทันสมัย ประตูกู้การค้ำการลงทุน ท่องเที่ยวหลายมิติ เกษตรสู่สากล”

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาระบบผังเมือง โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณสุขภาคให้มีความทันสมัย รองรับขยายตัวจากส่วนกลางและและการใช้ชีวิตของประชาชนในจังหวัดให้มีความมั่นคง ปลอดภัยในทุกมิติ
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลง โดยพัฒนาการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐานบนความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้จังหวัดเป็นเมืองศูนย์กลางการประชุมและทางการค้าการลงทุนในภูมิภาค
๔. พัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของชุมชนและยกระดับคุณภาพของบุคลากรทางการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่เพื่อสร้างรายได้และมูลค่าเพิ่ม
๖. ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน อาชีพ ฯลฯ
๗. การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. จังหวัดอุบลราชธานี มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขภาคที่มีคุณภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒. ประชาชนทุกช่วงวัย ได้รับการพัฒนาศักยภาพ มีสุขภาพที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดี ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ปลอดภัย ภายใต้ กระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก
๓. การขยายตัวด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การบริการ เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ให้ทุกด้านเติบโตอย่างต่อเนื่องและกระจายสู่ประชาชนทุกระดับ การเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร GPP ของจังหวัดอุบลราชธานีเพิ่มขึ้น
๔. เมืองแห่งโอกาสในทุกด้าน (การศึกษา สุขภาพ กีฬา ท่องเที่ยว การค้าการลงทุน วัฒนธรรม ฯลฯ)
๕. เมืองแห่งการค้าชายแดน
๖. เมืองแห่งเกษตรอินทรีย์
๗. พัฒนาระบบเทคโนโลยีเมือง
๘. เมืองแห่งศูนย์กลางทางการประชุม
๙. เมืองแห่งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. พลังงานทางเลือกจากขยะมูลฝอย หรือพลังงานทดแทน

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัดไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนา ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

- ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัยและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๒ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน
- ๓ การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- ๔ การยกระดับการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สากล
- ๕ การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประชาชน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูกำแพงการท่องเที่ยวก การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน
๒. ส่งเสริมและพัฒนากิจการประกอบอาชีพแก่ประชาชน
๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
๕. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพ แก่ประชาชน
๖. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมายในระบอบประชาธิปไตย
๗. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน
๙. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน
๑๐. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๑. บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
๑๒. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม
๑๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๑๔. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ
๑๕. อนุรักษ์ฟื้นฟูและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณสุขการ เพียงพอต่อความต้องการ ของประชาชน
๒. ประชาชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสมัยใหม่
๓. โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับ

บริบทวิถีชีวิตของท้องถิ่น

๔. ครอบครัวอบอุ่นชุมชนเข้มแข็ง
๕. ประชาชนมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเบื้องต้นและการป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ
๖. ประชาชนมีความรู้ปรัชญาอุดมการณ์ สิทธิและหน้าที่ของตนเองในระบบประชาธิปไตย
๗. ศูนย์ประสานงานและบูรณาการข้อมูล ทรัพยากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคมและกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรภาคประชาชน
๙. ระบบการจัดทำที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑๐. ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับชั้น
๑๑. ศูนย์บูรณาการข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน
๑๒. อุตุสภกรรมขนาดเล็ก กลุ่มอาชีพได้รับการส่งเสริมแบบครบวงจร (ความรู้ การผลิต การบริหารการตลาด)

ในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกชั้นตอน

๑๓. ประชาชนมีองค์ความรู้ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน

๑๔. ความเป็นระบบของข้อมูลพื้นที่เป็นสาธารณะ ผู้รับผิดชอบและการใช้สอยร่วมกันของประชาชน

๑๕. มีการจัดระบบการเรียนรู้ เผยแพร่ สืบทอด และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ ๑ วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน

แนวทางที่ ๓ พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ

แนวทางที่ ๔ ขยายเขตบริการไฟฟ้า ประปา รองรับบริการขยายตัวของชุมชน

แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

๒. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษาสุขภาพแก่ประชาชน

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางที่ ๑ บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของทุกภาคส่วน

แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่และกฎหมายแก่ประชาชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมและบูรณาการระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

๔. ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่

แนวทางที่ ๒ พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๓ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม

แนวทางที่ ๔ สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ

แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม

๕. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๑ บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ

แนวทางที่ ๔ จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

๖. ด้านการบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน

แนวทางที่ ๓ จัดให้มีศูนย์การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๗. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ พัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๓ พัฒนาเครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๔ พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ

๒.๑ วิสัยทัศน์(Vision)

“เกษตรปลอดภัย ใส่ใจสุขภาพ สิ่งแวดล้อมดี พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีแบบมีส่วนร่วม

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ ผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค

๒. เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ ทำให้ชุมชนน่าอยู่

๓. เพื่อพัฒนาประชาชนให้มีศักยภาพ มีความรู้ มีอาชีพและสร้างรายได้เพียงพอและพึ่งตนเองได้และอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีให้ยั่งยืนสืบต่อไป

๔. เพื่อพัฒนาการให้บริหารด้านโครงสร้างพื้นฐานมีมาตรฐานและเสมอภาค

๕. เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีแบบบูรณาการและมีมีส่วนร่วม

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่ คกก.ตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง

๒. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒.๕ คำเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ	ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ ผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ปลอดภัย มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน สิ่งปลูกสร้างและสภาวะแวดล้อมอย่างยั่งยืน เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชนป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำตามพระราชดำริฯ เป็นต้น
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต	พัฒนาศักยภาพของประชาชนให้ตระหนักในแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งเสริมสวัสดิการสังคมอย่างเป็นธรรมและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและฟื้นฟูประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยได้รับบริการสาธารณะโครงสร้างพื้นฐานที่มีความจำเป็นและมีมาตรฐาน เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีแบบมีส่วนร่วม	พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีแบบบูรณาการและมีมีส่วนร่วม

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๑. ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์
๒. ส่งเสริมและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ
๓. สร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. การสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปลูกสร้าง
๓. การพัฒนาแหล่งน้ำสาธารณะ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑. การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและฟื้นฟูประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น
๒. การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
๓. การพัฒนาและส่งเสริมอนามัย
๔. การพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการสังคม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑. การก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน สะพาน ทางเท้าและท่อระบายน้ำ
๒. การขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะและติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่าง
๓. การก่อสร้างและขยายเขตประปา

๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีแบบมีส่วนร่วม

๑. การพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วน
๒. การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา
๓. การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ มุ่งพัฒนา ๕ ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพชีวิต ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีแบบมีส่วนร่วม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทคนิค SWOT)

แนวทาง/วิธีการดำเนินงานจากผลการวิเคราะห์ SWOT ของตำบลหัวเรือ

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

จุดแข็ง

๑. มีประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม
๒. ทุนสังคมสูง
๓. มีผู้รู้และปราชญ์ชาวบ้าน
๔. การคมนาคมสะดวก/สาธารณสุขปลอดภัย
๕. มีพื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์
๖. ประชาชนมีอาชีพเสริมตลอดปี
๗. สถาบันการศึกษาสามารถรองรับนักเรียนในพื้นที่ได้เพียงพอ
๘. มีวัดหัวเรือ ประชาชนศรัทธาเลื่อมใส และมีศิลปะ วัฒนธรรมที่สำคัญอันโดดเด่นของท้องถิ่น

จุดอ่อน

๑. วัตถุประสงค์ไม่ชัดเจน
๒. ต้นทุนการผลิตสูง
๓. ใช้สารเคมีในการทำเกษตร
๔. ความยากจนและภาวะหนี้สิน

๕. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นน้อย
๖. ขาดการประสานงานที่ดีในการพัฒนาท้องถิ่น
๗. ขาดการรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคาผลผลิตทางการเกษตร
๘. ผู้ปกครองขาดความมั่นใจสถานศึกษาในพื้นที่
๙. การจัดการขยะในระดับพื้นที่

โอกาส

๑. นโยบายของรัฐที่เอื้อต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๒. อยู่ใกล้ศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจและการพาณิชย์ ก่อให้เกิดการกระจายรายได้และการสร้างงาน
๓. ความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๔. ได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากภาครัฐ
๕. มีหน่วยงานเข้ามาพัฒนาท้องถิ่นหลายหน่วยงาน
๖. มีเส้นทางการคมนาคมสายหลักเชื่อมโยงไปสู่หลายจังหวัด สามารถรองรับการขยายตัวเศรษฐกิจ
๗. มีตลาดรองรับและแลกเปลี่ยนสินค้าในท้องถิ่น ๒ แห่ง

อุปสรรค

๑. กระแสวัฒนธรรมตะวันตก
๒. ราคาน้ำมันและเชื้อเพลิงมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม
๓. การใช้เส้นทางการคมนาคม มีการบรรทุกน้ำหนักเกินมาตรฐานที่กำหนด
๔. ปัญหาแนวเขตการปกครองระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕. การเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ
๖. บุคลากรไม่เพียงพอ
๗. การศึกษาขั้นพื้นฐานหลักสูตรการศึกษาามาจากส่วนกลาง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ก. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะ ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือยังคงเป็นปัญหาหลักต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งปัจจัยหลักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานก็คือ ด้านงบประมาณ กล่าวคือ บางโครงการเป็นโครงการขนาดใหญ่ ใช้งบประมาณจำนวนมาก จำเป็นต้องขอสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดแก้ปัญหาให้เหมาะสมและเป็นธรรม

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

๑. เส้นทางคมนาคม การปรับปรุงซ่อมแซมถนนภายในหมู่บ้าน เนื่องจากถนนเป็นหลุม เป็นบ่อ ประชาชนสัญจรไปมาไม่สะดวก
๒. ท่อ/รางระบายน้ำ บางแห่งท่อระบายน้ำเล็กทำให้การระบายน้ำในช่วงฤดูฝนไม่ทัน ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง
๓. ไฟฟ้าและแสงสว่าง ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่การเกษตร
๔. ขุดลอกหนองน้ำสาธารณะเพื่อการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่อาศัยน้ำตามธรรมชาติในฤดูฝนทำนาปี บางครั้งเกิดปัญหาน้ำขุ่นทำให้ไม่เพียงพอต่อการทำนาและประกอบกิจการเกษตรอื่นๆ

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต : ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถพัฒนาหรือแก้ไข ปรับปรุงได้ โดยการจัดหาเงินงบประมาณให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และในส่วนของพื้นที่เขตติดต่อกับ ตำบลใกล้เคียงหรือโครงการ/กิจกรรมที่เกินศักยภาพ จำนำแนวทางการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนา เพื่อดำเนินการขอสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความต้องการของประชาชน

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม เส้นทางคมนาคมให้สะดวก ทิวทัศน์และครอบคลุมทุกหมู่บ้าน
๒. ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ(สายดับ)
๓. ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะแรงต่ำพร้อมหม้อแปลง

ข. ด้านเศรษฐกิจ

ในด้านเศรษฐกิจนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ ยังต้องพึ่งพาระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ส่วนอาชีพอื่น เช่น ค้าขาย ธุรกิจรับเหมา ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ ยังถือเป็นส่วนน้อยเมื่อเทียบกับการทำนา

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ มีอาชีพหลัก คือ การทำนาและปลูกพืชไร่ รongลงมาเป็นอาชีพรับจ้าง ขอบเขตและปริมาณของปัญหา หรือกลุ่มเป้าหมาย ก็ยังเป็นกลุ่มเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้น อาจรวมกลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ ปรชาชนชาวบ้าน ในการพัฒนาภาคการเกษตร มาให้ความรู้ทำความเข้าใจ

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต : ภาคการเกษตรเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องดำเนินการพัฒนา จะต้องจัดทำโครงการ/กิจกรรมที่เน้นหนักในภาคเกษตรกรรมให้มากขึ้น

ความต้องการของประชาชน

๑. การประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร
๒. ส่งเสริม/สนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ
๓. จัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อการเกษตร
๔. ขุดลอกหนองน้ำสำหรับกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตร

ค. ด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สังคมโดยรวมภายในองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ ยังเป็นสังคมชนบท เป็นสังคมระบบอุปถัมภ์ สำหรับปัญหาสังคม ได้แก่ ปัญหายาเสพติดในชุมชน ปัญหาอพยพแรงงานเข้ากรุงเทพฯ ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามากมาย ปัญหาสวัสดิการของผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์ เป็นต้น

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

๑. เด็กและเยาวชนขาดการปลูกจิตสำนึกในด้านคุณธรรม จริยธรรม รักบ้านเกิด ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ อายุระหว่าง ๑๘-๓๕ ปีอยู่นอกพื้นที่ ไปศึกษาเล่าเรียนหรือไปทำงานที่อื่น
๒. ปัญหายาเสพติด กลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่จะมาจากลูกหลานในชุมชน/หมู่บ้าน

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต : การปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี เรื่องคุณธรรม จริยธรรม ให้เด็กและเยาวชนเล็งเห็นความสำคัญในถิ่นที่อยู่ บ้านเกิด ส่งเสริมและสนับสนุนให้คนในชุมชนมีรายได้เพิ่มอย่างยั่งยืนลดค่าใช้จ่าย สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้

ความต้องการของประชาชน

ประชาชนต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับการบริการสาธารณะอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เด็กเยาวชนได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม มีความสนใจในประเพณีของท้องถิ่นอันดีงาม และสถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกาย และนันทนาการอย่างเพียงพอ

ง. ด้านการบริหาร

สำหรับปัญหาทางการเมือง การบริหาร ได้แก่ ปัญหาประชาชนขาดความรู้ในด้านการเมือง การบริหาร ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมทางการเมือง การบริหารอย่างจริงจัง

ขอบเขตและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนขาดความตระหนัก ความกระตือรือร้น ในการที่จะร่วมกิจกรรมทางการเมือง การบริหารงาน เช่น การประชาคม การเข้าร่วมประชุม อบรม หรือการให้ความรู้ในด้านต่างๆ

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต : จัดอบรมแกนนำในชุมชน/หมู่บ้าน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองและการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ ส่วนเรื่องบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ จัดให้มีอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน

ความต้องการของประชาชน : สร้างความตระหนักให้ประชาชนเล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการบริหารและสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น และผู้บริหาร บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ ได้รับการพัฒนาสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการบริการที่ดี สะดวกและรวดเร็ว

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	บริการชุมชนและสังคม	-แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน -แผนงานสังคมสงเคราะห์ -แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักงานปลัด กองสวัสดิการฯ	ทุกสำนัก/กอง อบต.หัวเรือ
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม	-แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง สำนักงานปลัด	
		การเศรษฐกิจ	-แผนงานการเกษตร		
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและสังคม	-แผนงานสาธารณสุข -แผนงานสังคมสงเคราะห์ -แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน -แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ -แผนงานการศึกษา	สำนักงานปลัด กองสวัสดิการฯ กองการศึกษาฯ	
		การดำเนินงานอื่น	-แผนงานงบกลาง		
๔	ยุทธศาสตร์โครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	-แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
๕	ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีแบบมีส่วนร่วม	บริหารทั่วไป	-แผนงานบริหารงานทั่วไป -แผนงานรักษาความสงบภายใน -แผนงานบริหารงานคลัง	สำนักงานปลัด กองสวัสดิการฯ กองการศึกษาฯ กองคลัง	
		บริการชุมชนและสังคม	-แผนงานการศึกษา -แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน		
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๕ สำนัก/กอง	

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

๔๑

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

แบบ ผ ๐๑

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ												
๑.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๒	๗๐,๐๐๐	๓	๙๐,๐๐๐	๒	๗๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๙	๓๓๐,๐๐๐
๑.๒ แผนงานสังคมสงเคราะห์	-	-	-	-	๑	๒๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑	๒๐,๐๐๐
๑.๓ แผนงานเคหะและชุมชน	๑	๔๕๘,๕๐๐	๑	๑๕๐,๐๐๐	๑	๑๕๐,๐๐๐	๑	๑๕๐,๐๐๐	๑	๑๕๐,๐๐๐	๕	๑,๐๕๘,๕๐๐
รวม	๓	๕๒๘,๕๐๐	๔	๒๔๐,๐๐๐	๒	๒๔๐,๐๐๐	๒	๒๐๐,๐๐๐	๒	๒๐๐,๐๐๐	๑๕	๑,๔๐๘,๕๐๐
๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
๒.๑ แผนงานเคหะและชุมชน	๓	๖๒๖,๐๐๐	๓	๗๗๖,๐๐๐	๔	๙๓๐,๐๐๐	๕	๘๘๐,๐๐๐	๔	๘๓๐,๐๐๐	๑๙	๔,๐๔๒,๐๐๐
๒.๒ แผนงานการเกษตร	๕	๒๕๐,๐๐๐	๔	๒๔๐,๐๐๐	๖	๒๙๐,๐๐๐	๘	๕๓๐,๐๐๐	๑๐	๖๘๐,๐๐๐	๓๓	๑,๙๙๐,๐๐๐
รวม	๘	๘๗๖,๐๐๐	๗	๑,๐๑๖,๐๐๐	๑๐	๑,๒๒๐,๐๐๐	๑๓	๑,๔๑๐,๐๐๐	๑๔	๑,๕๑๐,๐๐๐	๕๒	๖,๐๓๒,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๔๒

แบบ ผ ๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต												
๓.๑ แผนงานสาธารณสุข	๓	๑๖๐,๐๐๐	๕	๔๙๕,๐๐๐	๕	๔๙๕,๐๐๐	๕	๔๙๕,๐๐๐	๕	๔๙๕,๐๐๐	๒๓	๒,๑๔๐,๐๐๐
๓.๒ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๒	๔๐,๐๐๐	๒	๗๐,๐๐๐	๒	๗๐,๐๐๐	๒	๗๐,๐๐๐	๒	๗๐,๐๐๐	๑๐	๓๒๐,๐๐๐
๓.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน					๒	๔๐,๐๐๐					๒	๔๐,๐๐๐
๓.๔ แผนงานศาสนาวัดนธรรมและนันทนาการ	๑๑	๖๕๐,๐๐๐	๑๐	๓๓๕,๐๐๐	๗	๖๐๐,๐๐๐	๙	๗๕๐,๐๐๐	๘	๖๐๐,๐๐๐	๔๕	๒,๙๓๕,๐๐๐
๓.๕ แผนงานการศึกษา	๑๐	๓,๘๓๙,๔๐๐	๑๔	๓,๗๑๑,๒๕๙	๑๑	๓,๗๙๕,๔๘๐	๑๑	๓,๗๙๕,๔๘๐	๑๑	๓,๗๙๕,๔๘๐	๕๗	๑๘,๙๓๗,๐๙๙
๓.๖ งบกลาง	๕	๑๕,๙๓๖,๔๐๐	๕	๑๖,๖๐๓,๐๐๐	๕	๑๖,๙๘๖,๔๐๐	๕	๑๗,๘๘๐,๔๐๐	๕	๑๘,๘๑๐,๕๐๐	๒๕	๘๖,๒๑๖,๗๐๐
รวม	๓๑	๒๐,๖๒๕,๘๐๐	๓๖	๒๑,๒๑๔,๒๕๙	๓๒	๒๑,๙๘๖,๘๘๐	๓๒	๒๒,๙๙๐,๘๘๐	๓๑	๒๓,๗๗๐,๙๘๐	๑๖๒	๑๑๐,๕๘๘,๗๙๙
๔.ยุทธศาสตร์โครงสร้างพื้นฐาน												
๔.๑ แผนงานเคหะและชุมชน	๗๔	๑๐,๗๖๑,๕๐๐	๘๐	๙,๒๓๕,๐๐๐	๔๖	๕,๗๗๕,๐๐๐	๖๗	๖,๙๖๕,๐๐๐	๖๒	๙,๑๓๐,๐๐๐	๓๒๙	๔๑,๘๖๖,๕๐๐
รวม	๗๔	๑๐,๗๖๑,๕๐๐	๘๐	๙,๒๓๕,๐๐๐	๔๖	๕,๗๗๕,๐๐๐	๖๗	๖,๙๖๕,๐๐๐	๖๒	๙,๑๓๐,๐๐๐	๓๒๙	๔๑,๘๖๖,๕๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๔๓

แบบ ผ ๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีแบบมีส่วนร่วม												
๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๓	๑,๓๔๐,๐๐๐	๓	๓๔๕,๐๐๐	๓	๕๕๕,๐๐๐	๑	๕๐๐,๐๐๐	๑	๕๐๐,๐๐๐	๑๑	๓,๒๔๐,๐๐๐
๕.๒ แผนงานรักษาความสงบภายใน	๘	๘๗๔,๐๐๐	๔	๕๖๔,๐๐๐	๓	๗๓๖,๐๐๐	๒	๕๘๖,๐๐๐	๒	๕๘๖,๐๐๐	๑๙	๓,๓๔๖,๐๐๐
๕.๓ แผนงานบริหารงานคลัง	๓	๘๐,๐๐๐	๒	๙๔๕,๕๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-
๕.๔ แผนงานการศึกษา	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๕	๒๕๐,๐๐๐
๕.๕ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๕	๑๒๕,๐๐๐	๕	๒๓๕,๐๐๐	๑	๑๕,๐๐๐	๑	๑๕,๐๐๐	๑	๑๕,๐๐๐	๑๓	๔๐๕,๐๐๐
รวม	๒๐	๒,๔๖๙,๐๐๐	๑๕	๒,๑๓๙,๕๐๐	๘	๑,๓๕๖,๐๐๐	๕	๑,๑๕๑,๐๐๐	๕	๑,๑๕๑,๐๐๐	๔๘	๗,๒๔๑,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๑๓๖	๓๕,๒๖๐,๘๐๐	๑๔๒	๓๓,๘๔๔,๗๕๙	๙๘	๓๐,๕๗๗,๘๘๐	๑๑๙	๓๒,๗๑๖,๘๘๐	๑๑๔	๓๕,๗๖๑,๙๘๐	๖๐๖	๑๖๗,๑๓๖,๗๙๙

